

S U O M E N N A I N E N

Kokoomuksen Naisten Liiton lehti

N:o 2

14.5.2004

Eurooppalainen perhepolitiikka

Euroopan unioni tarvitsee pehmeämpiä arvobrändejä

Aivan liian monille tavallisille suomalaisille Euroopan unioni on yhä edelleen etäinen ja vieras liitto, jonka toiminnasta ja arvoista ei tiedetä eikä haluta tietää juuri mitään. Unioniin liitetään mielikuvia jäykästä byrokratiasta, armeijamaisesta virkamieskoneistosta sekä lainsäädännöllisestä maalaisjärjen puutteesta. Monille suomalaisille ainutta kosketuspintaa unioniin ovat aika ajoin julkisuuteen nousevat uutisoinnit Suomen oloissa älyttömistä direktiiveistä, joita mallioppilasmaisesti noudatamme - liikkui pa vesilläme sitten pyöriäisiä tai ei.

Onneksi tiedon ja kiinnostuksen puute EU-asioissa ei koske kaikkia suomalaisia. Yhä kasvava osa kansaa kokoomuslaiset kärkijoukkona seuraa EU-politiikkaa aktiivisesti ja mielenkiinnolla, luottaen Suomen vaikutusmahdollisuuksiin unionin päätöksenteon kovimmissakin ytimissä. Jotta sama innostus saataisiin tarttumaan koko suomalaiseen äänestäjäkuntaan, olisi EU-mielikuvien kuitenkin ratkaisevasti muututtava. Tällä hetkellä keskustelu Suomessa kulminoituu pitkälti unionin turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan sekä talous- ja rahapolitiikkaan. Äänestäjäkunnan

enemmistössä nämä teemat valitettavasti synnyttävät vierannuttavan mielikuvamaailman. Markkinamaailmassa "brändin tarkoitus on myydä tuote, herättää mielikuvia ja luoda tarpeita, jotka määrätty tuotteet tai palvelut pystyvät tyydyttämään." Jos EU todella halutaan myydä suomalaisille, tarvitaan pehmeämpiä arvobrändejä. Tematiikkaa, johon kansalaiset kykenevät samastumaan sekä keskustelua, johon tavallinenkin äänestäjä pystyy osallistumaan.

Kokoomusnaisten tavoitteisiin vahvasti kytkeytyvä perhe- ja lapsipolitiikka olisi nykyistä näkyvämmän nostettava EU-keskustelun agendalle; pehmeäksi arvobrändiksi, jonka synnyttämiin mielikuvuihin jokainen kansalainen voi samastua. Vaikka vahva talous onkin hyvinvoinnin tae, politiikanteko EU:ssa ei ole pelkkää taloudellisten resurssien jakoa ja hallintaa. Hyvinvointipalveluista jäsenvaltiot päättävät kansallisesti, mutta perhe- ja lapsipolitiikan saralla päätöksenteko ulottuu myös EU:n tasolle. Tulevina vuosina väestön ikääntymisestä aiheutuva työvoimapula synnyttää unionissa tarpeita perhepoliittisten mallien kehittämiseen. Vielä 2000-luvunkin Euroopassa roolijako lapsista ja kodista huolehtivista äideistä sekä taloudellisesta toimeentulosta vastaavista isistä istuu tiukassa. Vanhempainlomamallien kehittäminen on eräs tie äitien ja isien tasa-arvoisempaan osallistumiseen sekä työ- että perhe-elämään. Lasten oikeuksia Euroopassa kehitetään kansainvälisillä sopimuksilla, EU:n omiin sopimuksiin kirjatulla periaatteilla sekä konkreettisilla

toimenpideohjelmilla. Kokoomuksen Naisten Liitto pyrkii omalla politiikanteollaan edistämään naisten, lasten ja perheiden asemaa Euroopan unionissa.

Vaikka brändiajattelun tuominen politiikkaan on teoreettisoinnin kannalta hedelmällistä, markkinoinnista poiketen politiikka ei koskaan voi perustua pelkkään mielikuvien luontiin. Poliitiikka on erilaisten arvojen välistä kilpailua, jossa eniten kannatusta saaneet arvot konkretisoidaan ihmisten jokapäiväiseen elämään vaikuttaviksi toimenpiteiksi. Seuraavan kerran mahdollisuus näihin arvovalintoihin tarjoutuu kesäkuun eurovaaleissa, joihin kokoomus lähtee koko maan asiantuntevimmalla ja kyvykkäimmällä ehdokaslistalla.

Tämän lehden keskiaukeamalla esittäytyvät Kokoomuksen Naisten Liiton eurovaaliehdokkaat ovat kansainvälisiä ja kielitaitoisia asiantuntijoita, joiden monipuoliseen substanssiosaamiseen ja poliittiseen kokemukseen jokainen äänestäjä voi täysipainoisesti luottaa. Kokoomusnaiset ovat päättäjiä, jotka Euroopan parlamentissa haluavat vaikuttaa jokaista suomalaista koskettaviin asioihin. Äänestämällä kokoomusnaista et äänestä pelkkää mielikuvaa - äänestät ihmistä, joka välittää juuri Sinun arjestaasi.

Jenni Haukio

Puheenjohtajalta

Kokoomuksen itseluottamus palaamassa

Vielä muutama kuukausi sitten kokoomus sairasti syvää hallituskrapulaa. 16 vuoden hallitusvastuun jälkeen oppositioon pyllähtäminen tuntuikin kovalta kohtalolta. Ainakin aluksi.

Kevään myötä alkoivat ilmeet kirkastua. Pikkuhiljaa olemme huomanneet, ettei oppositio olekaan rangaistus. Tämähän on ainutlaatuinen tilaisuus koota puolueen voimat

ja rivit, uudistaa painavan vastuun myrkyttämä ilme iloisemmaksi ja terästää politiikan taidot valmiiksi vastaisen varalle.

Huilaamaan oppositiossa ei opetella. Asiallisen ja vaihtoehdoja esittävän oppositiokulttuurin tuominen politiikkaan onkin tämän nelivuotiskauden yksi tärkeistä tehtävistä. Tämä muutos on parhaillaan työn alla.

Myös puolueen puheenjohtajakiertue on parhaillaan käynnissä. Kokoomus kiinnostaa nyt ihmisiä. He kysyvät ja he kommentoivat. Jokainen näistä kysyjistä on muuten erittäin potentiaalinen kunnallisvaaliehdokas. Muistakaa tekin kysyä, ehdokkaiksi!

Kiertuetta seuraava kesäkuuhun jatkuva kokoomusjulkisuus tarjoaa ainutlaatuisen tilaisuuden saada listoille uusia ja tuoreita vaihtoehtoja kokeneiden kunnallispoliitikkojen

rinnalle. Moni kokoomuksen riveihin kuuluva ihminen vaikuttaa nytkin jossakin muussa puolueessa vain sen takia, ettei kukaan kokoomuslainen hoksannut aikoinaan häntä meidän listallemme pyytää.

Tätä kirjoittaessani Iltalehti on juuri julkistanut tuoreen gallupin, jonka mukaan Marjo Matikainen-Kallström on kansalaisten suosikki Kansallisen Kokoomuksen seuraavaksi puheenjohtajaksi. Muistelimme oikein porukalla, onko kokoomusnainen koskaan ennen ollut vastaavan mittauksen ykkösenä. Ilmeisesti ei.

Puheenjohtajan valinnan suorittavat puolueen paikallisyhdistysten valitsevat äänivaltaiset puoluekokousedustajat. He seuraavat tarkasti puheenjohtajaksi pyrkivien kannanottoja vielä puoluekokouspaikallakin. Kaikilla ehdokkailla on mahdollisuudet voittoon.

Kaikesta päätellen olemme saaneet juuri sen minkä halusimmekin: mielenkiintoisen ja tasaväkisen puheenjohtajakilvan. Toivon ja uskon, että se säilyy loppuun asti myös reiluna ja puhtaana. Minulta on kysytty, minkälainen olisi ideaali puheenjohtaja kokoomukselle. Olen vastannut, että sellainen, jonka puoluekokous kesäkuun viidentenä valitsee.

Kokoomuksen tulee terästää yhtä politiikan keskeistä taitoa. Meidän on tuettava johtajaamme aikaisempaa paremmin. Meidän on jopa sallittava hänen tehdä virheitä. Erehtymisenhän on inhimillistä. Meidän on myös muistet-

tava, ettei näin ison puolueen tulevaisuutta tee yksi ihminen vaan koko puolueväki yhdistyksissä, kunnissa, piireissä ja eduskunnassa. Me vaadimme uudelta puheenjohtajaltamme yhteistyökykyä, arkielämän tuntemusta ja politiikan taitamista. Vaatikaamme näitä samoja hyveitä myös itseltämme. Silloin lopputulos on hyvä.

Mainitsin alussa, että muutama kuukausi sitten kokoomuksella oli hallituskrapula. Siihen liittyen myös puolueen itseluottamus oli hunningolla. Monikaan ei vakavissaan uskonut, että kokoomus voi aidosti puolustaa suurimman puolueen asemaa Euroopan parlamentin vaaleissa.

Mutta katsokaapa tilannetta nyt. Tunnelma on aivan eri luokkaa. Ja katsokaa, mikä ehdokaslista! Sanon suoraan, että tuommoisella listalla on suorastaan vaikea hävitä. Ehdokasjoukko on niin taitava ja monipuolinen, että parempaa ei voi enää olla.

Arvoisat kokoomusnaiset! Näytetäänpä jälleen kerran esimerkkiä ja huolehditaan siitä, että saamme koko väkemme liikkeelle. Eurovaalit eivät ole turhat vaalit.

Ennen eurovaaleja toivon kuitenkin tapaavani mahdollisimman monet teistä puoluekokouksessa Seinäjoella!

Paula Risikko

Suomen Nainen on Kokoomuksen Naisten Liiton lehti.

Perustamisvuosi 1912.

Suomen Nainen ilmestyy vuonna 2004 3 kertaa

Painosmäärä : 30 000 kpl.
Lehti jaetaan kaikille kokoomuksen jäsenille.

Päätoimittaja: Jenni Haukio

Toimittajat: Heli Lehtonen ja Sanna Sarromaa.
Ulkoasu: Kimmo Linna

Ilmoitusmyynti: Anneli Sarkamies
anneli.sarkamies@kokoomusnaiset.fi

Painopaikka: Länsi-Uusimaa Oy
Kannen kuva: Hanne Kytöluhta

Kaikki lehteä koskevat yhteydenotot:

Jenni Haukio
jenni.haukio@eduskunta.fi

Toimitus ei vastaa tilaamatta lähetetystä materiaalista.

Suomen Naisen osoiterekisteriä voidaan käyttää ja luovuttaa suoramarkkinointiin.

Vanhempainlomat eurooppalaisittain – faktatietoa pähkinänkuoressa

Kuva: Hanne Kytölähti.

Pitkä vanhempainloma on pohjoiseurooppalainen etuoikeus, jolla on myös yhteys syntyvyyteen. Mitä pidempi äitiysloma, sitä enemmän lapsia naista kohden. Espanjassa maan syntyvyyttä kuvataan jo sanalla ”katastrofaalinen” - naiset synnyttävät keskimäärin yhden lapsen. Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa lapsia syntyy noin 1,8 naista kohden. Esimerkkejä vanhempainloman pituuksista Euroopassa: Ruotsi 96 viikkoa, Norja 52 viikkoa, Tanska 52 viikkoa, Suomi 44 viikkoa, Iso-Britannia 26 viikkoa, Espanja 16 viikkoa, Belgia 15 viikkoa, Saksa 14 viikkoa.

Islannissa kolme kuukautta vanhempainlomasta on jo pitkään varattu ainoastaan isille, samoin kuin toiset kolme kuukautta on varattu vain äideille. Viimeisen kolmanneksen voi käyttää kumpi tahansa vanhemmista. Myös Norjassa on otettu käyttöön niin

sanottu isäkiintiö, joskin vain neljän viikon mittainen.

Suomessa vanhempainloma on vahvasti sukupuolittunut. Vaikka lainsäädäntö antaa sekä äidille että isälle mahdollisuuden perhevapaiden pitämiseen, vanhempainloma ja hoitovapaata pitävät lähes yksinomaan äidit. Vuonna 2001 vanhempainrahaa maksettiin 1 500 isälle. Samana vuonna vanhempainrahan saajina oli noin 80 000 äitiä. Isien kiinnostus vanhempainlomaan kohtaan ei viimeisen

kymmenen vuoden aikana juuri ole muuttunut.

Jos isät eivät käytä oikeuttaan vanhempainvapaaseen, on syy ennen-

minkin asenteissa kuin taloudessa. Isien vanhempainloma ei aja perhettä perikatoon. Palvelutyöntekijät on laskenut, millainen vaikutus perheen talouteen on sillä, jos kolmen kuukauden jakson vanhempainvapaasta käyttääkin perheen

”Perheen käytettävissä olevat tulot pienenevät yllättävän vähän.”

parempituloinen huoltaja. Hän on useimmiten isä. Laskelma osoitti, että perheen käytettävissä olevat tulot pienenevät yllättävän vähän.

Jos isän palkka on noin 2 400 euroa ja äidin 2 000 euroa kuukaudessa, isän kolmen kuukauden vanhempainvapaa pienentää perheen käytettävissä olevia tuloja 320 euroa vuodessa. Tämä on runsaat 26 euroa kuukaudessa. Jos palkkaero on hieman suurempi, eli isän palkka on 2 600 euroa ja äidin 1 700 euroa, perheen tulot pienenevät noin 570 euroa vuodessa. Tämä tekee alle 50 euroa kuukaudessa. Perheen tulot laskevat siis melko vähän, koska päivärahat ovat ansiosidonnaisia ja toisaalta verotus kevenee.

Sanna Sarromaa

Kuva: Hanne Kytölähti.

Näkökulma: Asenteita, ei biologiaa

Lain mukaan vanhempainloma kuuluu molemmille sukupuolille, mutta käytännössä vanhempainloma tuntuu olevan äitien monopoli. Isyysloma ei ole Suomessa mikään muodikas juttu. Vain pari prosenttia isistä käyttää oikeuttaan vanhempainlomaan. Synnytyksen yhteydessä pyritään kyllä pari päivää idyllisesti sairaalassa ja otetaan tuore äiti vastaan kotona, mutta sitten miehekkäällä miehellä onkin jo kiire sorvin ääreen.

Islannin ja Norjan vanhempainlomamallien mukaisten ”isäkiintiöiden” idea on nerokas – kysymys on ajasta, joka on varattu vain isälle. Isä ei voi kaupata äidille kolmea kuukautta tai neljää viikkoa, vaan hänen on käytettävä aika kokonaisuudessaan itse – tai muuten se tippuu pois. Mikä onkaan parempi keino tutustuttaa mies arjen rutiineihin ja lastenhoitoon?

Syy siihen, etteivät isät sankoin joukoin perää lomakuukausiaan, ei ole välttämättä vain isissä itsessään. Osasyynä on työpaikkojen asenteissa ja –yllättävää kyllä – äideissä. Kenties suurin yksittäinen taustavaikuttaja sille, etteivät miehet jää vanhem-

painlomalle on se, että naiset useimmiten näkevät vanhempainloman omanaan. Norjassa äskettäin tehdyn tutkimuksen mukaan vain viidennes naisista suostuisi jakamaan vanhempainloman miehen kanssa. Ei liene syytä epäillä, etteivätkö tulokset Suomessakin olisi vastaavanlaiset.

Kun vanhempainlomalta palataan työhön ja lapsi sairastuu, jää töistä silloinkin useimmiten pois lapsen äiti. Vaikka kyse on vain muutamista päivistä, vuositasolla poissaoloista koituvat kohtuuttomat kustannukset naisvaltaisten alojen työnantajille. Kun lapsen syntymästä ja sairaan lapsen hoidosta aiheutuvat kustannukset lankeavat pääosin äidin työnantajan maksettavaksi, ei tämä voi olla vaikuttamatta naisvaltaisten alojen palkanmaksukykyyn, työllistämisedellytyksiin ja ylipäänsä naisten työmarkkina-asemaan. Norjassa onkin hiljattain esitetty malli, jossa äidin työnantaja yksinkertaisesti vuoden lopussa lähettää laskun poissaolopäivistä isän työnantajalle. Vanhempainloman kustannukset on Norjassa jo vuosikymmeniä maksettu yhteisestä veropotista.

Naiset nähdään edelleen hoivaajina ja huoltajina, vaikka biologisesti ei ole olemassa mitään hormonia, mikä tekisi naiset soveltuvammiksi lastenhoitoon. Ei ole suinkaan niin, että naisella olisi miestä enemmän synnyttäisiä ja luontaisia kykyjä hoitaa lasta – kyvyt nousevat ajasta ja kokemuksesta lapsen kanssa. Niin kauan kuin äidillä on isää korkeampi status vanhempana, on miesten vaikeampi jäädä kotiin. Näin ylläpidämme vanhemmuusmallia, jossa äiti on lähellä ja läsnä, kun taas isä tulee ja menee lapsen elämässä.

Sillä, miten työ ja perhe-elämä yhdistetään lapsen ensimmäisen elinvuoden aikana, on kauaskantoiset seuraukset perheen sisäisessä työnjaossa. Siksi on tärkeää, että miehet saavat mahdollisuuden osallistua hoivatyöhön heti lapsen syntymästä alkaen. On aika saada perhevapaiden kustannukset jaettua ja isät kotiin vanhempain- ja perhevapaille.

Sanna Sarromaa

KOKOOMUKSEN NAISTEN LIITON EUROVAALIEHDOKKAASTEN Tavoitteena vanhempien tasa-arvo, perhepoliittisten mallien

YK on julistanut vuoden 2004 kansainväliseksi perheen vuodeksi. Ensimmäisen kerran perheen teemavuotta vietettiin vuonna 1994, jolloin Euroopan parlamentti hyväksyi ensimmäisen päätöslauselman perheiden ja perheyksiköiden suojelusta. Kokoomuksen Naisten Liiton eurovaaliehdokkaat esittelevät tässä haastattelussa näkemyksiään vanhempainlomamalleista, vanhemmuuden työnantajakustannusten jakamisesta sekä lasten oikeuksista eurooppalaisesta näkökulmasta.

Vanhempainlomamallien tarjottava perheille valinnanmahdollisuuksia

Piia-Noora Kauppi peräänkuuluttaa erilaisten vaihtoehtojen ja valinnanvaran tärkeyttä eurooppalaisissa vanhempainlomamalleissa. – Euroopassa tulee määritellä

ainoastaan vanhempainlomaa koskevat perussäännöt – sääntöjen hienosäätö tiettyyn yhteiskuntaan ja kulttuuriin sopivaksi on jätettävä jäsenvaltioille. Malleja täytyy olla useita, jotta jokainen perhe löytää omaan elämäntilanteeseensa sopivan ratkaisun. Vanhempainlomien käyttömahdollisuuksia joustavoittamalla voidaan edistää molempien vanhempien osallistumista lastenhoitoon ja arjen pyörittämiseen. Tällä on tärkeä merkitys myös tasa-arvon etenemiselle. Myös Sirpa Pietikäinen toivoo vanhemmille erilaisia vaihtoehtoja lastenhoidon järjestämiseen. – On hyvä tilanne, jos vanhemmilla on edellytykset ja halu viettää valtaosa lapsen ensimmäisestä kolmesta elinvuodesta hänen kanssaan. Huonompia eivät kuitenkaan ole nekään vanhemmat, jotka luonteenpiirteidensä tai urakunnianhimosensa johdosta ovat lapsensa kanssa parhaimmillaan voidessaan myös käydä töissä. Hyvä ja korkeatasoinen päivähoito on tärkeä perusarvo.

Euroopan unionin jäsenvaltioissa vanhempainloman kesto vaihtelee kolmesta kuukaudesta kahteen vuoteen. Suomessa parin viikon isyyslomalla on noin 40 000 isää vuosittain, mutta vanhempainlomalla vain 1800 isää. Isien osallistumista lastenhoitoon rajoittavat vanhakantaiset asenteet, jotka ylläpitävät perinteistä roolijakoa perheissä. – Esimerkiksi Espanjassa on mahdollisuus isyyslomaan, mutta sitä ei juurikaan käytetä. Espanjalaiset muistelevat edelleenkin ihmetellen isyyslomaa pitänyttä Paavo Lipposta, Marianne Marenk kertoo ja jatkaa: – Mielestäni laissa ei

voi määritellä, että ensin kotona on kuuden kuukauden ajan äiti ja sitten isä, vaan vanhempainlomamallissa pitää olla joustoa. Haluaisin myös nostaa kotiäitiyden arvostusta, sillä vastaanotollani olen huomannut monen äidin kertovan häpeillen kotiäitiydestään.

Eija-Riitta Korhola näkee naisten ja miesten oikeuksien tasa-arvoisen huomioonottamisen tärkeänä askeleena kohti asennemuutosta. – Isyysloman merkitystä ei pidä vähätellä, sillä isien osallistumista edistää, jos isä luo jo varhaisessa vaiheessa kiinteän suhteen vauvaan. Asenteita voisi pehmittää myös ottamalla miesten tasa-arvo-ongelmat vakavasti. Nyt liian moni kuulee sanan "tasa-arvo" synonyyminä naisten oikeuksille, mikä on liian rajoittava näkemys. Tanja Solehmainen mielestä kehitys lähtee nimenomaan asennetasolta. – Asennekasvatuksella on tärkeä rooli lastenhoidon järjestämiseen liittyvissä kysymyksissä. Yhteiskunnan on tuettava molempien vanhempien osallistumista, mikä edellyttää joustavuutta myös työnantajapuolelta. Taloudelliset syyt eivät saisi olla esteenä molempien vanhempien mahdollisuudelle osallistua lastenhoitoon.

Vanhemmuuden kustannukset maksatetaan edelleen äitien työnantajilla

Suomessa vanhemmuuden työnantajakustannukset maksavat Kansaneläkelaitos ja naisen työnantaja. Malli rasittaa

Piia-Noora Kauppi (s. 1975) Oulusta on Euroopan parlamentin jäsen ja OTK.

"Eurooppalainen perhepolitiikka ei saa perustua yhden koon malliin, vaan nykyajalle tyypillinen erilaisten perheiden kirjo vaatii laajan kavalkadin valinnanmahdollisuuksia, joista jokainen voi löytää itselleen ja läheisilleen sopivat vaihtoehdot. Naiseutta ei pidä normittaa vaan yhteiskunnallisten ratkaisujen on tuettava naisia erilaisissa elämänvaiheissa, ja annettava meille oikeus omiin valintoihimme."

Eija-Riitta Korhola (s. 1959) Helsingistä on Euroopan parlamentin jäsen ja fil. lis.

"Yhteiskuntamme ei pidä lapsia kyllin suuressa arvossa eikä lapsiin satsaamista palkita. Haluaisin rohkaista vanhempia panostamaan lapsiin enemmän silloin, kun he ovat pieniä – kaikkeen ei tarvitse kyetä yhtä aikaa eikä itseltään pitää vaatia liikaa. Euroopassa tulisi kehittää käytänteitä, jotka vähentävät vanhempien stressiä lasten ollessa pieniä, ja perheen oman dynamiikan ollessa vielä kehittymässä."

Marianne Marenk (s. 1959) on lastentautien erikoislääkäri ja on lastentautien erikoislääkäri.

"Lastenlääkärinä olen huomannut, että perheyhteisö on Suomessa aivan erilainen kuin tunut huomattavasti. Kaikilla lapsilla on vaikeita psykiatrisia ongelmia, ja perhemallin unohtuminen on yksi syy tähän. Lasten oireiden ilmaantuminen ja lapsen oikeudet on otettava huomioon. Jokaisella lapsella täytyy olla koti."

PAIKKAAT JA EUROOPPALAINEN PERHEPOLITIikka: Kansainvälisten joustavuus ja lasten hyvinvoinnin turvaaminen

erityisesti nuorten naisten kilpailukykyä työmarkkinoilla, sillä työnantajat kokevat naiset taloudellisena riskinä. – Kustannusten epäreilu jako heikentää naisia palkkaavien yritysten palkanmaksukykyä ja työllistämisedellytyksiä, ja sitä kautta myös naisten yleistä työmarkkina-asemaa, Kauppi toteaa.

Eräs keino naisten syrjinnän vähentämiseksi työhönottotilanteissa olisi vanhemmuudesta aiheutuvien työnantajakustannusten jakaminen kaikkien työnantajien kesken. – Työnhakijat olisi voitava käsitellä tasapuolisesti sukupuolesta riippumatta. Jos vanhemmuuden työnantajakustannukset jaettaisiin, lastenhoidosta voisi tulla luontevampi osa molempien vanhempien elämää. Näin nuoria naisia ei työnhakutilanteessa tarvitsisi leimata "mahdollisina äiteinä eli kuluerinä", korostaa Solehmainen. Työnantajakustannusten oikeudenmukaisempi jakaminen kohentaisi myös naisryrittäjien asemaa.

– Naisvaltaisilla aloilla on usein myös naisvaltaisia yrittäjiä, jolloin vanhemmuuden kustannukset merkitsevät naisryrittäjyydelle menestymisestä tai -rajoitetta, Pietikäinen huomauttaa. – Kaikille työnantajille jakautuvina kustannukset kohtuullistaisivat ennen kaikkea pienille työnantajille tulevaa taakkaa, lisää Korhola.

Vanhemmuuden kustannusten jakamisesta kunkin maan työmarkkinaosuudet päättävät itsenäisesti. Suomessa mallia voitaisiin kuitenkin hakea muualta Euroopasta, jossa tasa-arvoisempia käytäntöjä on jo kokeiltu. Marenkin mukaan

esimerkiksi Puolassa kaikki työnantajat panevat vuosittain pienen summan rahastoon, josta vanhempainlomia tuetaan.

Lasten hyvinvointi lähtee vanhempien hyvinvoinnista

Pelastakaa Lapset ry:n mukaan joka viides EU:n alueella asuva lapsi on syystä tai toisesta sosiaalisesti syrjäytynyt. Lasten syrjäytymistä aiheuttavat esimerkiksi vanhempien työttömyys, pakolaisuus, kodittomuus, huumekauppa, perheväkivalta ja rikkinäiset perheet. Muun maailman näkökulmasta tilanne Euroopassa on kuitenkin vielä kohtuullinen. – Työllisyyttä ja koulutusmahdollisuuksia parantamalla EU voi huomattavasti vaikuttaa perheiden hyvinvointiin. Keskimäärin lasten oikeudet toteutuvat Euroopassa paremmin kuin muualla maailmassa. Paljon voidaan kuitenkin vielä tehdä, ennen kaikkea lisäämällä aikuisten tietoisuutta ongelmista ja lasten tietoa oikeuksistaan, Korhola toteaa.

Marenk näkee vanhempien työttömyyden vakavimpana esteenä lasten hyvinvoinnille. – Työttömyydestä seuraa helposti syrjäytymistä ja päihdeongelmia. EU:n sekä Suomen keskeinen tavoite onkin työttömyyden vähentäminen. Suomeen kaipaisiin tällä hetkellä monelta paikkakunnalta puuttuvaa sosiaalihuollon päivystystä. Perheongelmia pitäisi olla edellytykset hoitaa päivystystapauksina. Kauppi on erityisen huolissaan perheväkivallan lisääntymisestä. –

Perheväkivalta on niin Suomen kuin koko mantereemme pahin erityisesti lapsia koskeva ongelma. Tässä mielessä kokoomusnaisten käynnistämä Rinta rinnan -kampanja on todella paikallaan. Akuutin avun tarjontaa pitää lisätä, ja yhteisiä resursseja suunnata perheväkivallan uhrien auttamiseen. Myös EU:n erilaiset ohjelmat kuten nyt meneillään oleva Daphne-ohjelma ovat tarpeen, Kauppi toteaa. – Jotta kynnyks hakea apua madaltuisi, tarvitaan turvakoteja, tiedottamista ja ongelman esille nostamista. Poliisien erityiskoulutusta ja toimintavalmiuksia perheväkivaltatapauksissa on lisättävä, ja ongelman vakavuuden pitäisi näkyä myös rangaistusasteikoissa, lisää Pietikäinen.

Pietikäisen mielestä vakavinta on, jos syrjäytymisongelmista tulee periytyviä. – EU:ssa pitäisi olla selkeä yhteinen politiikka esimerkiksi siitä, millaisia asuntoalueita luodaan, ettei syntyisi sosiaaliongelmiaisten ihmisten ghettoja. Erityisillä kaupunginosakampanjoilla on jo nyt saatu ihmisiä itse puuttumaan oman elämänsä ongelmiin. Solehmainen näkee vanhempien hyvinvoinnin lapsen kannalta erityisen tärkeäksi. – Lasten henkiseen pahoinvointiin voidaan ennaltaehkäisevästi vaikuttaa tekemällä päätöksiä, jotka tukevat vanhempien läsnäoloa lastensa elämässä.

Jenni Haukio

(s. 1974) Valkeakoskelta on kauppatiet. yo ja BA

"Todennut, miten koko elämän viime vuosina muutosten vaikutuksella lapsilla esiintyy ongelmia, joissa nimenomaan perhe on tule esille. Perheen tukevat ovat valtavan tärkeitä edellytyksiä olla oikeus turvalliseen elämään."

(s. 1959) Hämeenlinnasta on kauppatieteiden maisteri.

"Euroopan unioni on kesytettävä hyvinvoinnin rakentajaksi. Unionin pitkän tähtäimen tavoitteena tulee taloudellisen hyvinvoinnin turvaamisen lisäksi olla kansalaisten sosiaaliturvan ja hyvinvointipalvelujen tason nostaminen. Julkiset palvelut on tarkoitettu kaikille eri tulotasoilla ja erilaisissa elämäntilanteissa oleville ihmisille. Hyvinvointiyhteiskuntamalli tukee koko perhettä."

(s. 1974) Joensuusta on kauppatiet. yo ja BA

"Lasten hankkimisen esteinä eivät saisi olla taloudelliset syyt tai työpaikan menetyksen pelko. Tämän ongelman ratkaisu vaatii sekä yhteiskunnan tukea että positiivista keskusteluilmapiiriä. Paineet yhteiskunnassa tai työpaikalla eivät saisi olla niin uuvuttavia, ettei vanhemmilla riitä enää aikaa tai jaksamista viettää laadukasta aikaa perheensä kanssa."

Pelastakaa Lapset ry:n pääsihteeri: "Lasten hyvinvointi on yhteiskunnan terveyden mittareista parhain!"

*Euroopan unionin perussopimuksen uudistustyö on parhaillaan käynnissä. Tavoitteena on kirjata sopimukseen YK:n lasten oikeuksien sopimuksen mukaiset periaatteet. Euroopan komissio on todennut YK:n sopimuksen olevan ensimmäinen askel kohti lasten tunnustamista yksilöinä, joilla on ihmisoikeudet. Ongelmana ovat kuitenkin jäsenmaiden kirjava lainsäädäntö, vertailukelpoisten tilastojen puute sekä konsensuspolitiikan vaatimus, joka hidastaa lainsäädäntötyötä. Lisäksi taloussi-
asiat tallaavat tehokkaasti sosiaalikysymykset. Miten lasten hyvinvointia EU:n tasolla voidaan Pelastakaa Lapset ry:n pääsihteeri Hanna Markkula-Kivisillan mukaan kehittää?*

Kuva: Hanne Kyörluhra.

Hanna Markkula-Kivisilla

– Lapsipolitiikka ei aina vaadi rahaa, vaan nimenomaan uudenlaista tapaa ajatella aikuisten työtä lapsen kannalta ja lapsen hyväksi, toteaa Hanna Markkula-Kivisilla, joka näkeekin juuri asenteiden muuttamisen suurimpana haasteena. – Lapset ja lapsiperheet rinnastetaan yhä usein yhdeksi ja samaksi asiaksi niin arjen puheissa kuin päätöksenteossakin. Etenkin EU:n katolisissa maissa lapset ovat perheen osa vailla omaa tahtoa ja mielipidettä. Pohjoismaisen ja YK:n lasten oikeuksien sopimukseen kirjatun mallin mukaan kaiken perustana on puolestaan lapsi itse. EU-päätösten vaikutuksia lasten asemaan ja elinolosuhteisiin tuleekin arvioida kohdellen lasta ainutkertaisena yksilönä. Lapsi ei ole pelkkä huollettava, alamainen tai aikuisten työelämään osallistumisen este, Markkula-Kivisilla painottaa.

Pääsihteeri patistaa EU-päätäjiä miettimään, mitä esimerkiksi työvoiman vapaa liikkuvuus merkitsee lapsen

kannalta. – Kun äiti ja isä reissaavat lapsen kanssa tai ilman häntä työn perässä maasta toiseen, pitää miettiä, mitä vaikutuksia tällä juurettomuudella on lapselle. Lapsen aseman vertailu EU-maiden välillä on vaikeaa joka tapauksessa, vaikka tilastoja ja mittareita olisikin saatavilla, Markkula-Kivisilla muistuttaa. – Jokaisen EU-maan lapsipolitiikassa on jotain oppimisen arvoista. Lait ovat kuitenkin kulttuurisidonnaisia ja aina riippuvaisia ympäröivästä yhteiskunnasta. Meidän pitkiä äitiyslomiamme moni katsoo kateellisenä, ja toisaalta eteläeurooppalaiset kummastelevat suomalaisten lasten itsenäisyyttä. Heidän mielestään alle 12-vuotiaan yksinäiset iltapäivät merkitsevät heitteillejättöä, vertailee Markkula-Kivisilla. – Lapsen hyvinvoinnin perustana on aina turvallinen, pysyvä aikuisuusuhde. Se on jokaisen lapsen oikeuksien toteutumisen perusta. Lainsäädäntö voi auttaa vain välillisesti ja usein vasta siinä vaiheessa, kun jokin jo on huonosti.

Sukupuolivaikutusten lisäksi myös lapsivaikutukset arvioitava

– Saamme näillä näkymin vihdoon ensi vuonna oman lapsiasiamiehen – ainakin jonkinmoisen. Tällä hetkellä Suomi onkin ainoa Pohjoismaa, josta lapsiasiamies puuttuu, Markkula-Kivisilla toteaa viitaten peruspalveluministeri Liisa Hyssälän lupailuihin. – Lapsiasiamies ei saa jäädä pelkäksi karpäseksi kabinetin katonrajan päätöksistä tehtäessä,

sanoo pääsihteeri Arkadianmäen seinien sisäpuolella kasvaneella kokemuksen äänellä.

– Pelkkä puhe ja tieto eivät tässä asiassa auta mitään, vasta teot ratkaisevat. EU:n jäsenvaltioiden yhteiselle lapsiasiamiehelle Markkula-Kivisilla sanoo kyllä: – Jäsenmaiden yhdyshenkilönä, lobbauskanavana ja resurssikeskuksena toimivasta lapsiasiamiehestä hyötyisivät kaikki. EU-päätök-

senteissa päällimmäisenä ovat puolustus- ja talouspolitiikka, sosiaalipuolen lainsäädännön eläessä sen sijaan kehtovaihetta. – Toisaalta lapsipolitiikan puuttuessa kokonaan on helppo löytää konsensuspäätöksiä, lapsipolitiikan asiantuntija aprikoi toiveikkaana.

EU-politiikka kaipaa nyt Markkula-Kivisillan mukaan lakien sukupuolivaikutusten arvioinnin lisäksi lapsivaikutusten arviointia. – Tehokkaasti toimivassa järjestelmässä lapsiasiamies voi vaikuttaa läpäisyperiaatteella kaikkeen lapsiin liittyvään lainsäädäntöön, talouspolitiikkaan ja käytäntöihin sekä aktiivisesti esittää tarvittavia muutoksia. Vaikutusten arviointi lapsen näkökulmaa johtavana arviointiperusteena ei toteudu ilman, että lapsiasiamiehellä on käytössään kunnan verkosto, voimavarat ja valtaa. Tärkeintä on, että lapsipolitiikka on nimetty jonkun vastuulle. Näin lapsipolitiikkaa ei voida sivuuttaa, ja jäsenvaltioiden on sitouduttava noudattamaan päätöksiä, Markkula-Kivisilla alleviivaa.

Salakuljetusta EU:n sisämerellä

– Uusilla EU-mailla on pitkä matka kurottavanaan lasten oikeuksien toteutumisen tiellä, ja EU:lta tämä vaati erityistä panostusta. Tietotaidon ja uuden ajattelun vienti ovat usein parasta kehitystyötä. EU:n laajentumisen myötä lasten salakuljetus ja lapsiorjuus pulpahtavat pintaan. – Lapsikauppa ei ole mikään kaukaisten kehitysmaiden ilmiö vaan koskettaa myös EU:n ydinmaita. Kyseenalainen kuhina käy etenkin Albanian rajalla, jonka läpi lapsia salakuljetetaan päivittäin mm. Kreikkaan, Italiaan ja Tanskaan. Tyttöjä prostituution ja seksiteollisuuden tielle, poikia huumekauppiaksi, kokouksen entinen kansanedustaja kertoo. – Alaikäisistä ihmisalakuuljetuksen ja -kaupan uhreista tiedetään ylipäättään hyvin vähän. Väärennetyt passit ovat ammattimaisesti tehtyjä, ja uhrin päätyvät ani harvoin tekemisiin viranomaisten kanssa, kertoo Markkula-Kivisilla median mielenkiinnon ulkopuolelle jäävää ilmiötä.

Heli Talvikki Lehtonen

Lisätietoa:

Lapset, talous ja EU: Kohti lapsiystävällisempää politiikkaa. Helsinki 2003. Julkaisija: Pelastakaa Lapset ry.

www.pela.fi - www.europeanchildrensnetwork.org

Kuva: Hanne Kyörluhra.

Näkökulma: Kotipesä kuntoon!

Ihmisten identiteetit yksilöityvät, mainosten kohdeyleisöt kaventuvat. Sama brändi ei puhuttele joka pekkaa ja pirjoa. Erilaisille kuluttajaryhmille räätälöity täsmämainonta on päivän sana. Yksi mainosmantojen manaama viesti toistuu kuitenkin jokaisen kohderyhmän kohdalla vauvasta vaariin: kiire. Mainosten päätehtävänä tuntuu olevan pönkittää kuvaa pika-non-stop-instantmaailmasta ja alituisesta kiireestä. Juokse yhden elämyksen perään, himoitse ja halaja toista, tarvitse tuota tuotetta ja aikatauluta ainakin kaikki aikasi. Sillä silloin sinulla ei ole aikaa pysähtyä, kyseenalaistaa ja ajatella. Ei mainosta eikä elämäsi.

Ranskalaisen tutkimuksen mukaan mainostajien uusi lempikohderyhmä ovat lapset. Erityisesti 8-12-vuotiaita tituleerataan mainospireissä kuluttajakuninkaallisiksi, eikä ihme: Varhaisteinin epävarmaa mieltä otollisempaa manipulointimaaperää saa hakea. Samaan aikaan lapsista on tullut avioerojen, ohentuneen uravanhemmouden ja uusioperheiden aikaansaaman isien ja

äitien syyllisydentunteen takia vahvoja auktoriteetteja. Ostovoimaa siis löytyy. Lapsi vaikuttaa aktiivisesti perheen kulutusvalintoihin ja päättää muropaketin merkin 83-prosenttisesti. Lisäksi lapsen kanssa neuvotellaan tutkimuksen mukaan lähes kaikista talouden yhteisistä ostoksista. 12-vuotias kuluttaa myös omaa rahaa keskimäärin 250 euroa kuukaudessa.

Suomeenkin on perustettu alle 12-vuotiaille lapsille suunnattuun markkinointiviestintään erikoistunut yritys. Lapsiin kohdistuva mainonta kasvaa kohisten. EU-lainsäädäntö yrittää pysyä perässä ja padota pahimpia ylilyönnejä. Valmis-teilla oleva direktiivi tuo mainosalalle kokonaan uusia, muun muassa seksististä mainontaa rajoittavia pelisääntöjä. Markkinatalouden arvot masentavat, kaikki on kaupan. EU-direktiivien odottelun tai maailman nykyisen parjauksen ja passivoituminen sijaan meillä on kuitenkin paljon tehtävissä. Nyt on Suomella parrasvalopaikka erottautua EU-maiden edelläkävijänä.

Mediakasvatuksen ja -kriittisyyden tarve tulisi

ottaa tosissaan niin perheissä kuin peruskouluisakin. Lapsia on rohkaistava itsenäiseen ajatteluun, asioiden pohtimiseen ja omien valintojen tekemiseen. Mediakasvatuksen tavoitteiden on tultava aidosti osaksi jokaista oppiainetta, ei vain erilliseksi aineeksi vaan myös piilo-opetussuunnitelmiin. Kyseenalaistaminen ja kriittisyys ovat myös Yleisradion, tutkimuksen ja poliittisten päättäjien tehtävä, johon on panostettava. Vapaus vaatii vastuuta ja yksilöltä vahvaa identiteettiä. Kieltojen, lakien ja rajoitusten kehittäminen on kestäväntöntä taistelussa globaalien mainosmarkkinoiden mielikuvarakennusta ja imagonmuokkausta vastaan. Ainoa keino, joka toimii jo tänään, on napata ohjat omiin käsiin. Kyseenalaistaa itse, kääntää tuttu toisinpäin, nuuhkaista viestin välittäjää ja kysyä, mitkä ovat mainoksen tuottajan tavoitteet. Hajujaisti on nykyihmiselle yllättävän tärkeä.

Heli Talvikki Lehtonen

KOKOOMUKSEN NAISTEN LIITTO Mahdollisuuksien maailma

Helsinki
Hanna Laine
Niitynperänpolku 1-3 B 12
00440 Helsinki
GSM 040-5105697
hanna.laine@helsinki.fi

Uusimaa
Laila Rokkanen
Reunaniitty 4 B 1
02200 Espoo
GSM 0400-700296
laila.rokkanen@kolumbus.fi

Keskustoimisto
Pohjoinen Rautatiekatu 21 B
00100 Helsinki

Varsinais-Suomi
Tuija Leinonen
Uudenmaankatu 19 A
20700 Turku
GSM 040-5899767
tuija.leinonen@kokoomus.fi

Pääsihteeri
Taru Tujunen
GSM 050-3579418
taru.tujunen@kokoomusnaiset.fi

Projektisihteeri
Anneli Sarkamies
GSM 050-3807798
anneli.sarkamies@kokoomusnaiset.fi

Pirkanmaa
Anna-Liisa Tapio
Vääränkalliontie 2 A
36220 Kangasala
GSM 0400-628298
anna-liisa.tapio@kokoomus.fi

Karjala
Marja-Leena Vilhunen
Rajakatu 2 A 3
53200 Lappeenranta
GSM 050-4671435
marja-leena.vilhunen@luukku.com

Kymenlaakso
Ritva Valtonen
Ilmarinkuja 3
45100 Kouvola
GSM 050-3410400
ritva.valtonen@kokoomus.fi

Etelä-Savo
Nalle Velling
Mintturaitti 14
50170 Mikkeli
GSM 0440-829580
nalle.velling@kokoomus.fi

Pohjois-Karjala
Sanna Kalinen
Länsikatu 32 b
80100 Joensuu
GSM 040-5199578
sanna.kalinen@kokoomus.fi

Keski-Suomi
Tarja Mäki-Punto
Kekkolantie 23 as 20
40520 Jyväskylä
GSM 050-5253660
tarja.maki-punto@iki.fi

Pohjanmaa
Liisa Harjunpää
Raastuvankatu 14 D 61
65100 Vaasa
GSM 040-5578250
liisa.harjunpaa@qnet.fi

Pohjois-Pohjanmaa
Hellevi Kangas
Atraintie 2
90550 Oulu
GSM 0400-585742
hellevi.kangas@luukku.com

Lappi
Jaana Saari
Rajakorva 3-5 D 16
96300 Rovaniemi
GSM 040-7167618
jaana.saari@kokoomus.fi

KOKOOMUKSEN NAISTEN LIITTO Mahdollisuuksien maailma

Haluan liittyä jäseneksi

Haluan tietoa Kokoomuksen Naisten Liitosta

Nimi

Osoite

Puhelin

Sähköposti

Kokoomuksen Naisten Liitto ry
Vastauslähetyks
Sopimus 00100-660
00003 HELSINKI

KNaL
maksaa
posti-
maksun

www.verkkouutiset.fi

24 tuntia vuorokaudessa.
7 päivänä viikossa.

Uutisia. Ajankohtaista. Viihdettä.

verkkouutiset

Perhepolitiikkaa mikrotasolla – kotitöiden jakaminen

Suomen Naisessa käynnistyy uusi kolumnisarja "Tujunen & Oksala", jossa Kokoomuksen Naisten Liiton pääsihteeri Taru Tujunen sekä kokoomuksen eduskuntaryhmän pääsihteeri Ilkka Oksala kirjoittavat yhteisellä otsikolla nais- ja miesnäkökulmaisia kolumneja.

Kolumnisarjassa henkilökohtaisia näkemyksiään esittelevien Tujusen & Oksalan lukijoille toimitus suosittelee pipon löysäämistä – näissä kirjoituksissa ei väriä ja särmiä säästellä!

Totaalikieltäytyjät, pakon edessä -porukka ja maripaitamiehet

Kotitöiden osalta suomalaiset miehet voidaan jakaa kolmeen toiminnalliseen ryhmään. Tiedän, että näin karkea luokittelu jättää helposti pois mielenkiintoisia ja yksityiskohtaisia vivahde-eroja, joita toki tässäkin asiassa löytyy. Aiheen mielekkään käsittelyn vuoksi tarkastelen kuitenkin vain näitä kolmea pääryhmää.

Ensimmäisen ryhmän muodostavat miehet, joita voidaan kutsua "totaalikieltäytyjiksi". Tälle miesryhmälle on tyypillistä, että suurimman osan kohdalla "parasta ennen" -päiväys on jo tukevasti takanapäin. Näille suomalaisille uroille on selvää, että miesten työt ovat miesten töitä – ja päinvastoin. Naiset hoitakoot Jumalan heille antamat tehtävät, kotityöt!

Nämä Taisto-Olavit ovat vuosikausia hämmästellleet vaatekaappinsa kykyä ylläpitää puhtaiden vaatteiden varastoa sekä ruokapöydän kykyä tuottaa joka päivä antimia, juuri niin kuin he ne haluavat. Taisto-Olavien kunniaksi on sanottava, että moista antaumusta ja kirkasotsaista asialleen omistautumista löytyy enää harvassa. Kertakaikkisen hämmästyttävää!

Seuraavaa ryhmää voidaan kutsua "tarpeen tullen" - tai "pakon edessä" -porukaksi. Tämä miesryhmä muodostuu yleensä Taisto-Olavien pojista. Nämä pojat ovat kotonaan seuranneet äitinsä raatamista, ja Taisto-Olaveista poiketen kuulleet raatamiseen liittyvän nurinan. Äidit ovat opettaneet Mikko-Juhaneita: "Älä sitten kuvittele, että löydät jostakin vaimon, joka sinua tällä tavalla passaa. Kyllä nykyinen haluaa, että mieskin osallistuu kotitöihin." Ja viesti on mennyt perille. Pakon edessä -porukka osallistuu kotitöihin, pakon edessä. Vaimon värin muuttuessa kasvoilla lusikka otetaan raavaaseen käteen. Matot viedään ulos, ja pölynimuri tarttuu käteen. Hieno homma! Vielä hienempi homma kuitenkin olisi, mikäli Mikko-Juhanin vaimon ei aina tarvitsisi testata aivoverisuontensa kestävyyttä, ennen kuin jotakin tapahtuu.

"Kyllä nykyinen haluaa, että mieskin osallistuu kotitöihin."

On sanomattakin selvää, että Suomesta löytyy myös kotitöihin aktiivisesti, jopa innolla osallistuva miesryhmä. Tähän joukkoon suomalainen valkoinen heteromies kuitenkin suhtautuu varauksella – ovathan kyseessä mitä suurimmalla todennäköisyydellä maripaitoihin pukeutuvat lastentarhanopettajamiehet, joilla saattaa olla takanaan naistutkimuksen opintoja. Tältä porukalta ei raavaalla suomalaismiehellä ole mitään opittavaa, sillä kyseessä on miesryhmä, jossa omituisten kotiaskaretaipumusten lisäksi todennäköisesti esiintyy myös piilohomoutta. Ja sehän puolestaan voi olla tarttuvaa.

Suomalainen nainen on tehnyt suuren kasvatustyön. Kuten yllä olevasta näkyy, hitaasti mutta varmasti suomalainen mieskin oppii. Jäämme jännityksellä odottamaan Mikko-Juhanien poikien varttumista. Ehkäpä Samu-Mikael osaa tarttua mopin varteen. Oma-aloitteisesti.

Palautetta kirjoittajille voi lähettää sähköpostiosoitteisiin: taru@kokoomusnaiset.fi ja ilkka.oksala@eduskunta.fi

Naiset tarkkailevat toisiaan

Kotitöiden jakaminen on jo vuosikymmeniä ollut taistelevan naisliikkeen päätavoitteita. Miehen osallistumista kotitöihin on vaadittu, mutta miten voi jakaa sellaista, jonka sisällöstä mies ja nainen ovat eri mieltä. Selvää on, että työt joista kumpikaan ei pidä, mutta jotka kuitenkin on tehtävä, pitää jakaa tasan. Usein tällaisia töitä ovat esimerkiksi wc-pöntön puhdistus sekä ikkunoiden pesu keväisin. Myös varsinainen pölynimurointi pitää jakaa oikeudenmukaisesti. Tätä oikeudenmukaisuutta ei kuitenkaan

määrittele nainen, jonka mukaan kerran viikossa tapahtuva imurointi ja lattioiden pesu pitää jakaa tasan.

Mies on usein ihan tyytyväinen kodin siisteyteen, mikäli imurointi tapahtuu kerran kuussa. Tällöin tämä työsuorite jaetaan tasan. Jos nainen haluaa tätä enemmän uhrata aikaa kotitöille, on se hänen oma asiansa. Miehen ei luonnollisesti pidä tähän osallistua. Mies ei muutenkaan halua jatkuvasti kuulla, mitä kotitöitä nainen on omaksi ilokseen tehnyt. Nämä asiat eivät miehelle kuulu.

Moni nainen haluaa siivota täysin puhtaan asunnon, kun vieraita on tulossa. On tärkeää, että muut naiset eivät vierailukohdetta tarkastaessaan löydä kodista epäsiisteyttä. Vierailulla olevat miehet eivät tietenkään kiinnitä huomiota toisten ihmisten asunnon siisteyteen. He kun ovat tulleet kylään tuttavapariskuntansa luokse, eivät tarkastamaan pesuaineiden vaikutusta parkettiin.

Isäntänä ollut mies ei tilaisuuden jälkeen sure sitä, jos joku vieraista löysi pölyä kirjahyllystä. Miehelle riittää, jos ilta on muutoin mennyt mukavasti. Ruoka on ollut hyvää. Juomat eivät loppuneet ja kiekkelei-jonien ketjukokoonpanois- ta päästiin yksimielisyyteen. Naisemäntä on sitä vastoin murheen mur- tama. Veljen vaimo löysi kirjahyllystä pölyä, kun pölyn etsiskelyyn oikein keskittyi. Luonnollisestikaan nainen ei ymmärrä syyttää veljensä vaimoa huonosta käyttäytymisestä, vaan syyhän oli oman miehen. Tämä

"Vähentäkää jokailtaisen puhelimesta juoruilu puoleen."

kun ei ollutkaan edellisenä iltana ryhtynyt turhaan pölyjen puhdistamiseen, vaan oli laittanut vieraille tarjottavat lampaan sisäfileet itse valmistamaansa marinadiin.

Puhe kotitöiden jakamisesta on tärkeää, mutta ensin pitää yhdessä päättää, mitä kotitöitä on tehtävä. Mitään kotitöitä ei pidä tehdä muiden naisten – ei edes anoppien – tarkastuskäyntien vuoksi. Kotitöiden jakaminen onnistuu sitä paitsi paljon helpommin, kun itse kotitöiden tekemiseen vain varaa riittävästi aikaa. Tämä onnistuu, kun laittaa eri asiat oikeaan arvojärjestykseen.

Annankin tässä kaikille Suomen Naisen lukijoille ihan ilmaisen vinkin. Vähentäkää jokailtaisen mutta täysin tyhjäpäiväinen puhelimesta juoruilu puoleen. Käyttäkää näin säästynyt aika kotitöihin, ja jättäkää miestenne piinaaminen vähemmälle. Ei ole mitään järkeä joka ilta juuruta parhaiden ystävättärien kanssa naisten ikuisesta teemasta "mitä se sitten sanoi ja mitä Sinä sanoit siihen". On myös täysin turha vatvoa joka ilta olemisen peruskysymystä tyyliin "mitähän se mahtoi sillä tarkoittaa".

Sitä paitsi puhelinlaskun pienentyessä on perheellä enemmän rahaa ostaa kotipalveluyrityksiltä apua kotitöihin.

Kuva: Hanne Kytöluhta.